

have fået, hvis man ikke havde ændret lovgivningen, reguleres de nu med 0,6 pct., og bundfradraget hæves med 1.000 kr. Ender man ikke på nogenlunde samme sted, og er kendsgerningen ikke, at det eneste, pensionisterne får ud af det her, er øgede energiafgifter?

Kl. 10:38

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 10:38

Jacob Jensen (V):

Jamen jeg kan bare igen konstatere, at der ikke er nogen i det her land, ej heller pensionisterne, som vil mærke en tilbagegang. Alle vil mærke en reallønfremgang, fordi vi netop lægger så stor vægt på, at skattepakken er socialt afbalanceret. Det er vigtigt for os, at vi får skaffet flere hænder til at løfte opgaverne; det er det ene.

Det andet er, at der ikke er nogen, der skal mærke en tilbagegang i deres realløn, og det er der heller ikke nogen der gør, ikke engang pensionisterne. De vil også mærke en reallønfremgang. O.k., den er ikke stor, men den er der, og den vil svare til fremgangen for alle andre her i landet, som enten deltager aktivt på arbejdsmarkedet eller står uden for det. Man bliver mere end kompenseret for den pristalsregulering, der nu sker af energiafgifterne, og derfor er pakken socialt afbalanceret, ligegyldigt hvor meget hr. Per Clausen og Enhedslisten i øvrigt prøver at modsige det faktum.

Kl. 10:39

Formanden :

Tak til hr. Jacob Jensen. Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. John Dyrby Paulsen som ordfører.

Kl. 10:39

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Det er en barsk, men enkel sandhed, at en krone, der bruges på skattelettelse, er en krone, der ikke kan bruges til velfærd. Nu vil VKO-flertallet altså bruge flere milliarder kroner op på skattelettelse.

En hel del tyder ellers på, at der i det her Folketing er et klart flertal, der ville have indgået i en seriøs drøftelse af og et seriøst stykke arbejde med en fuldt ud finansieret skattereform i Danmark. Men regeringens opfattelse af forhandlingerne blev i forløbet karakteriseret som »holdt for nar«, »en lukket dør« og »de rene skinforhandlinger«. Da det kom til stykket, var tilbuddet til de interesserede, at de kunne tilslutte sig den skatteaftale, der var lavet med Dansk Folkeparti,

eller at de kunne lade være. Det er altså det, regeringen forstår ved forhandlinger - i sandhed en nyfortolkning af dette ellers gode danske ord.

Hvad er så indholdet af VKO's skatteaftale? Jo, det er såmænd skattelettelse til de rigeste i det her samfund på næsten 5 mia. kr. næste år og 10 mia. kr. i årene derefter - plus naturligvis automatiske lettelse i top- og mellemskatten fra år 2010. Alt i alt er der de næste 10 år tale om skattelettelse på op til 100 mia. kr. Det siger sig selv, at det ikke er Socialdemokratiets kop te.

Ikke nok med, at der er tale om meget store lettelse, de rammer også fuldstændig skævt. Ældre Sagen har beregnet, at en enlig pensionist i lejlighed får 16 kr. - 16 kr.! - ekstra i 2008 til at forsøde tilværelsen. Det er faktisk ikke engang nok til at købe en ekstra elsparepære med de forhøjede energiafgifter, der er. Samtidig får de højeste indkomster en hel del mere, faktisk over 5.000 kr., og det er allerede fra 2009, og altså endnu mere i årene efter. Det er det, som Venstre og Dansk Folkeparti kalder en god social profil. Der er ikke noget at sige til, at vi er mange, der står hovedkrystende tilbage og nærmest ikke tror vores egne ører.

Ikke alene bruges der altså milliarder på skattelettelse til de højeste indkomster, den sociale profil er også fuldstændig skæv, uanset hvad Venstre måtte hævde, og oven i hatten skal vi så opleve, at det udlægges som en stor sejr. Den barske sandhed er imidlertid, at en krone, der bruges på skattelettelse, er en krone, der ikke kan bruges på bedre velfærd. Regeringens og Dansk Folkepartis skatteaftale betyder, at der nu er adskillige milliarder kroner, der de næste par år ikke kan bruges til bedre velfærd.

Først sagde Dansk Folkeparti, mens de selv sikkert slog ud med armene: Der kommer ikke skattelettelse i denne valgperiode. Kort efter stemte de så for at give endnu en omgang skattelettelse til landbruget, senere til erhvervslivet og nu altså til de høje indkomster. Fra fru Pia Kjærsgaard hed det: Hvis der er et økonomisk råderum, skal det bruges til skattelettelse i bunden og kun i bunden. Alligevel er Dansk Folkeparti altså gået med til ufinansierede skattelettelse, der først og fremmest går til de højeste indkomster.

Oven i hatten rammes de små indkomster dobbelt. Dels bliver de direkte ramt af skatteaftalen, hvor de stort set ikke får noget ud af det, dels må de altså vinke farvel til bedre velfærd. Og for at gøre ondt værre ligger der yderligere en række lettelse i top- og mellemskatten og